

IVN-leden zijn betrokken bij tal van natuuractiviteiten. Zo was een drietal onlangs actief bij Natuurmonumenten door te helpen bij het tellen van watervogels.

In de kranten van Boom Regionale Uitgevers werd hierover het volgende artikel gepubliceerd.

Een dag watervogels tellen in De Wieden

Steenwijker Courant, e-paper, 2017-02-22:#8

<https://www.steenwijkercourant.nl/nieuws/steenwijkerland/482484/een-dag-watervogels-tellen-in-de-wieden.html>

"Verraderlijke molshopen...", zucht Janneke Dijs op een grijze ochtend in De Wieden. Ze dacht dat ze ganzen in het vizier kreeg, maar een betere blik door de telescoop leert haar dat ze andere bulten in een weiland ziet. Samen met Bart Loeff en Roely Luyten telt ze een dag watervogels in De Wieden.

Het is het tweede jaar dat het trio voor Natuurmonumenten De Wieden intrekt. Dat doen ze van september tot en met maart een dag in de maand. "Alle drie zijn we geen fanatieke soortenjagers, maar wel hartstochtelijke liefhebbers van vogels en de natuur", vertelt Luyten op de parkeerplaats van de ijsbaan in Wanneperveen. Dat is traditiegetrouw het startpunt van de maandelijkse expeditie. "Verwondering...", voegt Dijs toe over de beweegredenen om vogels te gaan tellen.

Watervogels turven is eenvoudiger dan broedvogels tellen, vinden ze alle drie. Al was het maar vanwege de aantallen. "Ik denk dat in De Wieden ongeveer honderd soorten watervogels voorkomen, tegenover een veelvoud aan andere soorten. Daarvoor moet je ongelooflijk veel geluiden in je oor hebben. Watervogels zijn overzichtelijk", legt Loeff uit. Al houden ze de ogen wel open voor vogels die minder op hebben met water. Daarvoor zijn het liefhebbers genoeg. "Vorige keer zagen we een klapekster. Die hoeven we niet te tellen, maar we zijn toch opgewonden als we die zien", lacht Dijs.

Gewapend met enorme telescopen lopen ze vanaf het startpunt naar de uitkijktoren buiten Wanneperveen. "Drie rietganzen", klinkt het daar. Of: "Twee nonnetjes, een krakeend en twee Canadezen." Luyten noteert ze op een formulier, waarvan ze de gegevens later invoert in een systeem van vogelorganisatie SOVON. "Of is het toch een kolgans?", twijfelt Loeff op een gegeven moment. "Zo discussiëren we de hele dag door", glimlacht hij.

Regelmatig vliegen watervogels over of langs de kijkhut. Dat zet Luyten niet aan tot schrijven. "We kijken alleen naar vogels in het water of op de grond. Op die manier voorkom je dubbeltellingen, want ook in andere deelgebieden in De Wieden lopen tellers", vertelt Dijs. "De bewegingsvrijheid van watervogels is ook nog een onderscheid met andere soorten", zegt ze. "Broedvogels blijven meer in hun territorium, watervogels zijn veel minder aan een gebied gebonden."

Ze lopen door naar de hoge fietsbrug richting het Roekenbosch. Een wandelaarster spreekt de watertellers aan. "Al reeën gezien?", vraagt ze. Als duidelijk is dat het trio op watervogels is gericht, meldt de vrouw dat ze een grote zilverreiger heeft gezien. Die staan voorlopig nog niet op het lijstje van Luyten. "Dertien soorten...", inventariseert ze razendsnel. Een mooi begin van een dagje vogels tellen.

Uiteindelijk komt het trio tot 25 soorten en ruim dertienhonderd vogels. Dat zijn er minder dan anders, omdat grote groepen ganzen dit keer ontbraken in het telgebied.

Foto: Erik Driessen